॥ २६ ॥ २७ ॥ सर्वत्रस्पोदार्यादावनियां ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेसमनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ एतदिति सचगान्महिषांश्रीवविनिघ्नन्राजसत्तमः॥गंगामनुचचारैकःसिद्धचारणसेवितां॥ २६॥सकदाचिन्महाराजददर्शपरमांसियं॥ जाज्वस्यमानांवपुषासा क्षान्ध्रियमिवापरां॥ २७॥ सर्वानवद्यां सुद्तीं दिव्याभरणभूषितां ॥ सूक्ष्मां बरधरामेकांपद्योदरसमप्रभां ॥ २८ ॥ तां दृष्ट्यात्र एरोमाभू दिस्मितो रूपसंपदा ॥ पिबन्निवचनेत्राभ्यांनारुप्यतनराधिपः॥ २९॥ साचदृष्ट्रीवराजानंविचरंतंमहायुतिं॥ स्नेहादागतसीहाद्विनारुप्यतविलासिनी॥ ३०॥ तामवाचततोरा जासांत्वयन्श्लक्ष्णयागिरा ॥दैवीवादानवीवात्वंगंधवींचाथवाप्सराः॥३१॥यक्षीवापन्नगीवापिमानुषीवासुमध्यमे ॥ याचेत्वांसुरगर्भाभेभार्यामेभ वशोभने॥ ३२॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणिशांतनूपास्थानेसमनवतितमोऽध्यायः॥ ९७॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ वैशंपायनउवा एतच्छृत्वावचोराज्ञःसस्मितंचदुवलगुच॥वसूनांसमयंस्मृत्वाऽथाभ्यगच्छद्निंदिता॥१॥उवाचचैवराज्ञःसाह्वादयंतीमनोगिरा॥ भविष्यामिम हीपालमहिषीतेवशानुगा ॥ २॥ यत्कुर्यामहंराजन्शुभंवायदिवाशुभं ॥ नतद्वारियतव्याऽस्मिनवक्तव्यातथात्रियं ॥ ३ ॥ एवंहिवर्तमानेऽहंत्वयिवत्स्या मिपाथिव ॥ वारितावित्रियंचोक्तात्यजेयंत्वामसंश्यं ॥ ४॥ तथेतिसायदातूकातदाभरतसत्तम ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेप्राप्यतंपाथिवोत्तमं ॥५॥ आसायशां तनुस्तांचबुभुजेकामतोवशी ॥ नप्रष्ट्येतिमन्वानोनसतांकिंचिद्रचिवान् ॥ ६ ॥ सतस्याःशीलवत्तेनस्पौदार्यगुणेनच ॥ उपचारेणचरहस्तृतोषजगतीपतिः ॥ ७॥ दिव्यस्पाहिसादेवीगंगात्रिपथगामिनी ॥ मानुषंविग्रहंकत्वाश्रीमंतंवरवणिनी ॥ ८ ॥ भाग्योपनतकामस्यभार्याचोपनताऽभवत् ॥ शांतनोर्नृपसि हस्यदेवराजसमयुतेः॥९॥ संभोगस्नेहचातुर्थैर्हावलास्यमनोहरैः॥ राजानंरमयामासयथारेमेतथैवसः॥ १०॥ सराजारतिसक्तवादुत्तमस्नीगुणैर्द्धतः॥ संव त्सराचृतुन्मासान्बुब्धेनबहुन्गतान्॥११॥रममाणस्तयासार्धयथाकामंनरेश्वरः॥अष्टावजनयसुत्रांस्तस्याममरसन्निभान्॥१२॥जातंजातंचसापुत्रंक्षिप त्यंभसिभारत॥प्रीणाम्यहंत्वामित्युक्कागंगास्रोतस्यमज्जयत्॥१३॥तस्यतस्त्रप्रियंराज्ञःशांतनोरभवत्तदा॥नचतांकिचनोवाचत्यागाद्गीतोमहीपतिः॥१४॥ अनिदितागंगा ॥ १ ॥ राज्ञःशांतनोः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७॥ ८ ॥ भाम्योपनतकामस्यशुभादृष्टेनप्राप्ताभिलिषतस्य ॥ ९ ॥ हावःश्रंगारजोभावः लास्पंसुकुमारृत्यं ॥१०॥ ११ ॥ पाठांतरे 📲 ॥१२५॥

अमराणामिपवर्णिनः चित्रकरान् ॥ १२ ॥ श्रीणामिमानुषदेइवियोजनेनश्रीणयामि त्वांदेवताह्रपं स्रोतिसिशवाहे ॥ १३ ॥ १४ ॥